

Lagutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, samt till vissa lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, samt till vissa lagar som har samband med den (RP 21/2022 rd): Ärendet har remitterats till lagutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Outi Kemppainen, justitieministeriet
- hovrättsråd Tiina Nurminen, Helsingfors hovrätt
- tingsdomare Pekka Päivänsalo, Helsingfors tingsrätt
- häradsfogde Timo Kiira, Utsökningsverket
- advokat Hilka Salmenkylä, Finlands Advokatförbund
- professor (emeritus) Markku Helin.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- social- och hälsovårdsministeriet.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås en lag om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn. Den föreslagna lagen innehåller kompletterande nationella bestämmelser som tillämpningen av förordningen förutsätter bland annat om de behöriga myndigheterna och förfarandet i ärenden som gäller erkännande eller verkställighet av avgöranden som meddelats i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Propositionen innehåller också förslag till de följdändringar som förordningen ger upphov till i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt, lagen om verkställighet av beslut beträffande

Betänkande LaUB 5/2022 rd

vårdnad om barn och umgängesrätt, äktenskapslagen, lagen om erkännande och verkställighet av nordiska domar angående privaträttsligt anspråk samt barnskyddslagen.

I lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt föreslås det dessutom ändringar som ska precisera bestämmelserna om säkringsåtgärder vid verkställighet av beslut om återlämnande av barn.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 augusti 2022, då förordningen ska tillämpas fullt ut. De bestämmelser som har samband med inrättandet av välfärdsområdena avses dock träda i kraft den 1 januari 2023.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, den så kallade Bryssel IIa-förordningen, ska tillämpas fullt ut från och med den 1 augusti 2022. Regeringen föreslår att det stiftas en lag om tillämpningen av förordningen (lagförslag 1). Den föreslagna lagen innehåller nationella bestämmelser om bland annat behöriga myndigheter, förfaranden och översättningskrav vid tillämpningen av förordningen i Finland. I propositionen föreslås också följdändringar i vissa andra lagar till följd av förordningen.

Utöver de bestämmelser som kompletterar den nya Bryssel IIa-förordningen innehåller propositionen också ett förslag om säkringsåtgärder i samband med verkställighet av ett förordnande om återlämnande av barn. Enligt förslaget finns särskilda bestämmelser om säkringsåtgärder av detta slag i den nya paragraf (46 a § i lagförslag 2) som föreslås i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt (361/1983). Dess innehåll motsvarar med vissa mindre preciseringar den gällande regleringen, som baserar sig på verkställighet av beslut som gäller vårdnad om barn. Avsikten är att en separat bestämmelse om bortförande av barn ska skapa klarhet i nuläget. För närvarande är det inte helt klart vilken domstol som är behörig i dessa ärenden. I propositionen föreslås det att Helsingfors tingsrätt ska vara behörig domstol i dessa säkringsåtgärdsärenden.

Dessutom innehåller propositionen förslag genom vilka vissa bestämmelser i förordningen om vårdnad om barn och umgängesrätt (556/1994) lyfts upp på lagnivå på det sätt som grundlagen kräver.

Det var den ovannämnda rådsförordningen som ledde till att beredningen inleddes. Den nya förordningen ersätter den gällande Bryssel IIa-förordningen efter övergångsperioden (rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000).

Målsättningen med den nya Bryssel IIa-förordningen är att undanröja kvarstående hinder för fri rörlighet för de avgöranden, officiella handlingar och överenskommelser som hör till förordning-

Betänkande LaUB 5/2022 rd

ens tillämpningsområde. Syftet med förordningen är att bättre skydda barnets bästa genom att förfarandena förenklas och deras effektivitet förbättras. Genom förordningen slopas det separata domstolsförfarande för verkställbarhetsförklaring som för närvarande vanligen behövs innan ett beslut kan verkställas i en annan EU-stat. Ändringarna har tagits in i den nuvarande Bryssel IIa-förordningen så att det har utarbetats en ny, omarbetad version av förordningen.

Bakom propositionen ligger också biträdande justitiekanslerns avgörande av den 9 maj 2019, som hänförde sig till verkställigheten av ett beslut om återlämnande av ett barn. Biträdande justitiekanslern föreslog en bedömning av om bestämmelserna om frågan är tillräckliga och fungerande och begärde att behövliga åtgärder ska vidtas för att komplettera och precisera lagstiftningen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 augusti 2022, då förordningen ska tillämpas fullt ut. De bestämmelser som har samband med inrättandet av välfärdsområdena avses dock träda i kraft den 1 januari 2023.

Sammantaget sett anser utskottet att propositionen behövs och är lämplig. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med anmärkningarna och ändringarna nedan.

Säkringsåtgärder i ärenden som gäller återlämnande av barn

Regeringen föreslår att Helsingfors tingsrätt ska vara behörig domstol att vidta säkringsåtgärder i samband med verkställigheten av ett beslut om återlämnande av barn (46 a § i lagförslag 2). Sak-kunniga har understött förslaget, men å andra sidan har det också framförts att Helsingfors hov-rätt kan ges behörighet.

Propositionens lösning att ge Helsingfors tingsrätt behörighet i fråga om säkringsåtgärder i sam-band med verkställigheten av beslut om återlämnande av barn beskrivs på sidorna 13—14, 20 och 33—34 i propositionen. Enligt uppgift från justitieministeriet har lagstiftningen i ärenden som gäller bortförande av barn liksom i andra verkställighetsärenden grundat sig på att beslut om säk-ringsåtgärder i samband med verkställigheten av ett beslut i enlighet med 10 kap. i rättegångsbal-ken fattas av den tingsrätt som är behörig i ärenden som gäller verkställighet av beslut som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt. I samband med en lagändring som trädde i kraft 2016 blev lagstiftningen dock av misstag oklar på den här punkten. Eftersom det nu föreslås att frågan för-tydligas i detta sammanhang, har det enligt erhållen utredning ansetts motiverat att behörigheten i dessa sällsynta situationer inte utsträcks till alla tingsrätter utan koncentreras till Helsingfors tingsrätt. Helsingfors tingsrätt är också enligt rättegångsbalken sista instans i dessa ärenden.

Behandlingen av ansökningar om återlämnande av barn har koncentrerats till Helsingfors hov-rätt. Helsingfors hovrätt är inte en naturlig instans i situationer som hänför sig till säkringsåtgär-der om hovrätten har avslagit ansökan men högsta domstolen beslutar om återlämnande av bar-net.

Sammantaget sett anser lagutskottet det motiverat att koncentrera säkringsåtgärderna i ärenden som gäller återlämnande av barn till Helsingfors tingsrätt.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

Medling

Utskottet har i samband med behandlingen av propositionen också fått utredning om olika situationer i anslutning till verkställighet och medling. Enligt uppgift från justitieministeriet kan man i anslutning till medlingen kort säga följande om systemet:

Beslut som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt verkställs med stöd av lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1999, nedan verkställighetslagen). I förfarandet ingår verkställighetsmedling, som i de situationer som anges i 6 § inte behöver verkställas.

Ett i Finland meddelat beslut om återlämnande av barn verkställs genom att barnet hämtas (44 och 46 § i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt). Förfarandet inbegriper inte verkställighetsmedling. I praktiken verkställs ett beslut om återlämnande oftast i godo utan egentlig avhämtning så att utmätningsmannen avtalar med sökanden och den förälder som fört bort barnet om researrangemangen i samband med återlämnandet av barnet. Utmätningsmannen ska då försäkra sig om att barnet återlämnas till sin hemviststat.

Nytt i förordningen är att också en annan medlemsstats beslut om återlämnande av barn kan verkställas med stöd av förordningen. Här är det fråga om situationer där barnet efter det att avgörandet om återlämnande meddelats har bortförts vidare till en annan stat innan hen har kunnat återlämnas till sin hemviststat. Enligt propositionen (s. 15) ska verkställigheten av ett sådant beslut som meddelats i en annan medlemsstat ske på samma sätt som verkställigheten av ett beslut om vårdnad om barn, dvs. med stöd av verkställighetslagen, inklusive verkställighetsmedling.

Ett ärende som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt kan i stället för rättegång avgöras vid medling i domstol (lag om medling i tvistemål och stadfästelse av förlikning i allmänna domstolar, 394/2011). Behörig domstol är den tingsrätt inom vars domkrets barnet har sin hemvist (10 kap. 13 § i rättegångsbalken).

Ett ärende som gäller återlämnande av barn avgörs i första instans vid Helsingfors hovrätt. Domstolen är skyldig att försöka få parterna att ingå förlikning (5 kap. 26 § i rättegångsbalken), men i förfarandet ingår inte någon särskild medling.

Sakkunniga har framfört att rättegångsärenden som gäller återlämnande av barn bör kunna hänskjutas till medling i domstol. Vid hörandet har det framförts att det samtidigt vore möjligt att medla i frågor som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt. Å andra sidan har det vid utfrågningen i utskottet också framförts motsatta åsikter och de sakkunniga har inte förespråkade nya förlikningsförfaranden i ärenden som gäller bortförande av barn. Däremot har sakkunniga påpekat att propositionen innebär att ett utländskt beslut om återlämnande av barn som bortförts vidare till en annan medlemsstat ska verkställas med stöd av verkställighetslagen och att beslut av den här typen i princip kan verkställas utan medling.

Enligt uppgift från justitieministeriet har möjligheten att överföra ett ärende som gäller återlämnande av barn från rättegång till separat medling i domstol övervägts i propositionen (s. 13—14)

Betänkande LaUB 5/2022 rd

och i det anknytande arbetsgruppsbetänkandet. Men det har inte ansetts befogat att göra ändringar i lagstiftningen.

Domstolen är som en del av det sedvanliga rättegångsförfarandet skyldig att försöka få parterna att komma överens i frågan. Det är enligt utredning inte ändamålsenligt att överföra ett ärende som gäller återlämnande av barn och som är föremål för rättegång till medling i domstol endast för frivilligt återlämnande av barnet. Detta skulle oftast inte heller tillfredsställa föräldrar som eftersträvar en mer omfattande lösning på arrangemang som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt.

Utvidgningen av domstolsmedlingen till avgörande av ärenden som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt i samband med ett ärende som gäller återlämnande av barn innebär att Helsingfors hovrätt och högsta domstolen kan behandla ärenden som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt i första instans när det hänförs till en ansökan om återlämnande av barn. Detta skulle innebära en betydande förändring jämfört med nuläget, där tingsrätten är behörig första instans i ärenden som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt. Möjligheten att söka ändring begränsas.

Förfarandets användbarhet försvagas av att ärenden som gäller återlämnande av barn ofta har samband med ärenden som gäller vårdnad om barn och som redan har inletts i barnets hemviststat eller i en finsk tingsrätt. Ett ärende som gäller återlämnande av barn ska i vilket fall som helst avgöras innan ett ärende som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt avgörs (48 § i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt, artikel 16 i Haagkonventionen om bortförande av barn).

De omständigheter som nämns ovan kan ge upphov till egendomliga situationer i relationerna mellan domstolarna och göra den föreslagna regleringen synnerligen komplicerad. Det finns inte behov av ändringar heller därför att de gällande bestämmelserna gör det möjligt att fastställa ett avtal om vårdnad om barn och umgängesrätt i den behöriga tingsrätten, om parterna till exempel med biträde av sina advokater stannar för förlikning i barnets angelägenheter under behandlingen av återlämnandebärendet. Domstolsmedling i ärenden som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt är möjlig vid den behöriga tingsrätten. En förutsättning är att domstolen i Finland har internationell behörighet.

I anknytning till detta har utskottet fått ett förslag om ett separat undantag som gäller att behandla verkställighetsärenden utan medling när ärendena gäller barn som bortförts vidare till en annan medlemsstat. Enligt uppgift från justitieministeriet behövs inte en sådan undantagsbestämmelse, eftersom man redan med stöd av den gällande lagstiftningen kan bestämma att inte ordna medling om barnets bästa kräver det. Ett beaktansvärt alternativ i dessa situationer är dessutom att göra en ny ansökan om återlämnande i Finland (se RP s. 23).

Sammantaget anser lagutskottet att propositionen fyller sitt syfte och att den inte behöver korrigeras på grund av omständigheter som hänförs till medling.

Rättslig ställning för barn som blivit placerade till följd av en säkringsåtgärd

Arbetsgruppen bakom propositionen föreslog att 25 § om interimistiska säkringsåtgärder i verkställighetslagen skulle kompletteras med en bestämmelse enligt vilken det organ som ansvarar för

Betänkande LaUB 5/2022 rd

socialvården ska ha rätt att när ett barn har placerats som en interimistisk säkringsåtgärd enligt verkställighetslagen besluta om barnets angelägenheter med iakttagande av 45 § i barnskyddslagen (417/2007). På det sätt som anges i propositionsmotiven (s. 20—21) bedömdes förslaget dock på nytt bland annat med anledning av remissvaren, och till skillnad från arbetsgruppens förslag föreslås det i propositionen inga ändringar i 25 § i verkställighetslagen.

Sakkunniga har lyft fram situationer i samband med tillfällig placering av barn som kan kräva beslut och en lagstiftningsgrund: barnets vistelseort och övervakning, deltagande i mor- eller farföräldrars bemärkelsedag eller hobbyer, hälsovårdsåtgärder och andra motsvarande situationer. Lagutskottet har fått en utredning av justitieministeriet om den rättsliga ställningen för barn som blivit placerade på grund av en säkringsåtgärd.

Tillfällig placering av ett barn som säkringsåtgärd för verkställigheten av ett beslut som gäller vårdnad om barn ingår i 25 § i verkställighetslagen. Det ingår också i säkringsåtgärderna för verkställigheten av ett beslut om återlämnande av barn, om vilka det föreslås en separat bestämmelse i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt (den nya 46 a §). Bestämmelser om placering av barn som interimistisk säkringsåtgärd i vissa situationer finns också i 48 a § i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt. På tillfällig placering som avses i dessa två sistnämnda situationer tillämpas i tillämpliga delar 25 § i verkställighetslagen.

Enligt uppgift kan syftet med en interimistisk säkringsåtgärd som gäller placering av barn beroende på situationen vara att beslutet ska kunna verkställas lugnt, att verkställigheten ska garanteras eller att bestämmanderätten för en av vårdnadshavarna inte ska bli kränkt. Förfarandet baserar sig på en annan bestämmelse beroende på situationen: har ett verkställighetsärende inletts, finns det redan ett beslut som ska verkställas och så vidare. Säkringsåtgärder i samband med tillfällig placering tillämpas således i mycket varierande situationer, även i rent nationella fall.

Möjligheten att placera ett barn som interimistisk säkringsåtgärd i exceptionella situationer har ingått i lagstiftningen redan före den gällande verkställighetslagen (RP 96/1995 rd, s. 56—57). Bestämmelser om verkställighet av tillfällig placering av barn i anslutning till verkställighetslagen finns i förordningen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (729/1996). Domstolen kan i sitt beslut om tillfällig placering ta ställning till var barnet ska placeras. Om platsen inte har specificerats, ska socialvårdsmyndigheten avgöra vårdplatsen. Barnet kan också placeras i vård hos sin vårdnadshavare eller någon annan närstående person, om detta är förenligt med barnets bästa (11 § 4 mom. i förordningen).

Enligt uppgift från justitieministeriet är det inte ändamålsenligt att enligt arbetsgruppens förslag låta socialvårdsmyndigheten överta vårdnadshavarens rätt att besluta om barnets angelägenheter när barnet blivit placerat på grund av en interimistisk säkringsåtgärd, på samma sätt som i fråga om omhändertagna barn. Detta eftersom det finns så många olika tillämpningssituationer. Regeringen föreslår därför ingen lagändring på den här punkten. När ett ärende inte regleras separat, är det barnets vårdnadshavare som fattar beslut i ärenden som gäller vårdnaden om ett barn som blivit placerat på grund av en interimistisk säkringsåtgärd i enlighet med bestämmelserna i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt. Om situationen kräver ändring, är det möjligt att ansöka om interimistiskt förordnande om vårdnad om barnet.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

Som det sägs i propositionen (s. 20—21) kan det för att säkerställa verkställigheten av ett beslut som gäller vårdnad om barn eller återlämnande av barn i vissa situationer vara nödvändigt att bestämma om begränsning av kontakterna mellan ett tillfälligt placerat barn och barnets vårdnadshavare under den tid barnet är placerat på grund av en såringsåtgärd. Detta är möjligt på så sätt att domstolen i samband med placeringsbeslutet eller separat bestämmer om såringsåtgärder för verkställigheten enligt 17 § i verkställighetslagen.

Sammantaget anser lagutskottet att det inte behövs några ytterligare bestämmelser om den rättsliga ställningen för barn som placerats på grund av såringsåtgärder, utan att den lösning som valts i propositionen är korrekt.

Revideringen av verkställighetslagen

I den aktuella propositionen är det fråga om främst tekniska ändringar i de nationella bestämmelser som kompletterar Bryssel IIa-förordningen. Ett verkställbart avgörande som meddelats i en annan medlemsstat verkställs i Finland genom samma förfarande som ett avgörande som meddelats i ett motsvarande ärende i Finland (5 § i lagförslag 1). Sakkunniga har också lyft fram behovet av att revidera verkställighetslagen utifrån nationella erfarenheter. Enligt uppgift från justitieministeriet blir revideringen ett tämligen omfattande lagstiftningsprojekt som inte kan genomföras under denna regeringsperiod. Ministeriet är dock medvetet om reformbehoven.

I ljuset av erhållen utredning anser lagutskottet det motiverat att behovet av att revidera verkställighetslagen bedöms framöver. Vid bedömningen bör uppmärksamhet fästas bland annat vid medling i verkställighetsskedet och vid möjligheten att vid behov låta bli att genomföra medling.

Samordning med andra propositioner

Regeringen föreslår ändringar i 17 § i barnskyddslagen (lagförslag 6). I en annan proposition som är under behandling i riksdagen (RP 56/2021 rd, regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagstiftningen om social- och hälsovården och räddningsväsendet samt av vissa andra lagar med anledning av lagstiftningen om inrättande av välfärdsområden och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården och räddningsväsendet) föreslås också ändringar i 17 § i barnskyddslagen. Propositionerna behöver samordnas så att den ändring av 17 § i barnskyddslagen som föreslås i lagförslag 6 i den nu aktuella propositionen beaktas i samband med behandlingen av proposition RP 56/2021 rd. I lagförslag 7 i den aktuella propositionen föreslås också en temporär ändring av 17 § i barnskyddslagen, men lagen avses vara i kraft endast till den 31 december 2022.

DETALJMOTIVERING

1. Lagen om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn

6 §. Delgivning. Paragrafen innehåller bestämmelser om delgivning. I 1 mom. hänvisas det till artikel 55.1 i rådets förordning. Lagutskottet föreslår en språklig korrigering i den finska versionen. Ändringen påverkar inte den svenska texten.

9 §. Uppskjutande av verkställighetsförfarande. Beslut om uppskjutande av verkställighetsförfarandet enligt artikel 56 i rådets förordning fattas av den domstol eller myndighet som handlägger verkställighetsärendet, står det i paragrafen. Lagutskottet föreslår en språklig korrigering i den finska versionen. Ändringen påverkar inte den svenska texten.

2. Lagen om ändring av lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt

44 §. Sändande av beslut för verkställighet. Paragrafen innehåller en bestämmelse om sändande av beslut för verkställighet. På det sätt som framgår av propositionsmotiven motsvarar 1 och 2 mom. den gällande bestämmelsen (RP, s. 32).

I 3 mom. i den gällande paragrafen finns en informativ bestämmelse enligt vilken det föreskrivs särskilt angående sändande för verkställighet av en dom som med stöd av den nuvarande Bryssel IIa-förordningen förklarats verkställbar. Med detta hänvisas det till 3 § i lagen gällande tillämpning av den gällande förordningen (1153/2004). I den nya Bryssel IIa-förordningen finns det inte längre bestämmelser om verkställbarhetsförklaring, och därför föreslås det i propositionen att momentet stryks.

Med stöd av övergångsbestämmelserna i den nya Bryssel IIa-förordningen tillämpas den nuvarande Bryssel IIa-förordningen på ärenden som är anhängiga när den nya förordningen träder i kraft, står det i propositionsmotiven. Dessutom ska den gällande Bryssel IIa-förordningen fortsätta tillämpas på avgöranden som meddelats i rättsliga förfaranden som har inletts före den 1 augusti 2022 och på officiella handlingar som har upprättats formellt eller registrerats samt överenskommelser som har blivit verkställbara i ursprungsmedlemsstaten före den 1 augusti 2022. På erkännande och verkställighet av sådana avgöranden tillämpas således 2003 års Bryssel IIa-förordning. I sådana ärenden kan det ännu bli aktuellt att tillämpa bestämmelserna om verkställbarhetsförklaring i den nuvarande Bryssel IIa-förordningen och därmed 3 § i den ovannämnda lagen (s. 30 och 32 i RP).

Bryssel IIa-förordningen från 2003 kan således komma att bli tillämplig åtskilliga år framöver. Trots att detta konstateras i propositionsmotiven anser utskottet att det av informativa skäl är nödvändigt att ta in ett preciserat 3 mom. i paragrafen. Lagutskottet föreslår därför att 44 § ändras så att det till paragrafen fogas *ett nytt 3 mom.*, enligt vilket det föreskrivs särskilt om sändande för verkställighet av en dom som med stöd av 2003 års Bryssel IIa-förordning förklarats verkställbar.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

FÖRSLAG TILL BESLUT

Lagutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 3—7 i proposition RP 21/2022 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 och 2 i proposition RP 21/2022 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser om tillämpningen i Finland av rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, nedan *rådets förordning*.

2 §

Definition

I denna lag avses med *avgörande* ett sådant avgörande, en sådan officiell handling eller en sådan registrerad överenskommelse som avses i artikel 2 i rådets förordning och som har meddelats, upprättats eller ingåtts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

3 §

Behandling av ärenden som gäller överföring av behörighet

Vid behandlingen av ärenden som gäller överföring av behörighet enligt artiklarna 12 och 13 i rådets förordning tillämpas utöver den förordningen dessutom vad som i 4–7 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn samt om tillämpning av konventionen (435/2009) föreskrivs om att bifalla framställningar, göra framställningar, höra parterna och söka ändring.

4 §

Översättningar

När ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat görs gällande i Finland, kan en översättning av innehållet i fritextfälten i de intyg som avses i artiklarna 29, 36, 47, 49 och 66 i rådets förordning ges in på engelska i stället för på finska eller svenska, om inte något annat följer av artikel 55.2 i den förordningen.

För anskaffningen av de översättningar som avses i rådets förordning svarar sökanden.

5 §

Verkställighetsförfarande

Ett verkställbart avgörande som meddelats i en annan medlemsstat verkställs i Finland genom samma förfarande som ett avgörande som meddelats i ett motsvarande ärende i Finland.

Ett avgörande som i en annan medlemsstat meddelats om återlämnande av ett barn som olovligt bortförts eller kvarhållits verkställs dock med iakttagande av vad som i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1996) föreskrivs om verkställighet av beslut som gäller vårdnad om barn.

6 §

Delgivning

Om verkställighet av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat begärs hos tingsrätten, ska de handlingar som avses i artikel 55.1 i rådets förordning delges den person mot vilken verkställighet begärs, med iakttagande av bestämmelserna om delgivning av stämning i 11 kap. i rättegångsbalken.

När verkställighet begärs direkt hos utmätningssmannen, sköts delgivningen enligt 1 mom. av utmätningssmannen med iakttagande av bestämmelserna om bevislig delgivning i 3 kap. 40 § i utsökningbalken (705/2007).

Betänkande LaUB 5/2022 rd

7 §

Prövning av skäl för vägran

Om inte något annat följer av 8 §, ska en ansökan där det yrkas att erkännande av ett avgörande ska vägras med stöd av artiklarna 38, 39, 50 eller 68 i rådets förordning och en ansökan om fastställande av att skäl för att vägra erkännande av ett avgörande inte föreligger prövas av den tingsrätt som avses i 10 kap. 11 § i rättegångsbalken. Om ansökan endast gäller ett avgörande om föräldraansvar eller ett avgörande enligt vilket ett barn ska återlämnas till en annan medlemsstat, prövas ansökan av den tingsrätt som avses i 10 kap. 13 § i rättegångsbalken.

Om det i ett ärende som avses i 1 mom. inte annars finns någon behörig domstol, är Helsingfors tingsrätt behörig domstol.

Om inte något annat följer av rådets förordning, iakttas vid behandlingen av ärendet vad som i 8 kap. i rättegångsbalken föreskrivs om behandling av ansökningsärenden.

8 §

Prövning av skäl för vägran i samband med verkställighet

Om ett ärende som gäller verkställighet av ett avgörande om vårdnad om barn eller umgängesrätt, av ett avgörande om återlämnande av barn eller av ett avgörande om rättegångskostnader är anhängigt vid en domstol och den person mot vilken verkställighet begärs, genom en ansökan eller på något annat sätt, yrkar att erkännande eller verkställighet av avgörandet ska vägras med stöd av artiklarna 39, 50, 56.6, 68.2 eller 68.3 i rådets förordning, prövar domstolen yrkandet i samband med verkställighetsärendet. Om verkställighet av ett avgörande har begärts hos utmättningsmannen i stället för hos domstolen, framställs yrkandet om vägran hos utmättningsmannen. Utmättningsmannen ska då överföra verkställighetsärendet och yrkandet om vägran för avgörande till den tingsrätt som avses i 10 kap. 14 § i rättegångsbalken och underrätta dem som har del i saken om överföringen.

En ansökan om att erkännande eller verkställighet ska vägras i fråga om ett annat avgörande än ett sådant som avses i 1 mom. prövas av tingsrätten med iakttagande av 7 §.

9 §

Uppskjutande av verkställighetsförfarande

Beslut om uppskjutande av verkställighetsförfarandet enligt artikel 56 i rådets förordning fattas av den domstol eller myndighet som handlägger verkställighetsärendet.

10 §

Utfärdande av intyg

Intyg som avses i artikel 36 i rådets förordning ska på begäran utfärdas av den domstol eller myndighet som har meddelat beslutet eller fastställt överenskommelsen.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

I artikel 49 i rådets förordning avsedda intyg över att ett beslut eller en överenskommelse inte längre är verkställbara eller att beslutets eller överenskommelsens verkställbarhet har begränsats ska på ansökan utfärdas av den domstol eller myndighet som har skjutit upp eller förbjudit verkställigheten eller som meddelat ett avgörande till följd av vilket ett tidigare beslut inte längre är verkställbart eller har begränsad verkställbarhet.

11 §

Rättelse av fel i intyg

Den domstol eller myndighet som meddelat ett avgörande ska på ansökan eller självantägnad rätta skriv- eller räknepel eller andra därmed jämförbara klara fel i ett intyg som domstolen eller myndigheten utfärdat med stöd av rådets förordning, med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna om rättelse av fel i domar och beslut.

12 §

Återkallelse av intyg för privilegierade avgöranden

Om ett intyg som avses i artikel 47 i rådets förordning har beviljats felaktigt, med beaktande av de krav som fastställs i den artikeln, ska den domstol eller myndighet som utfärdat intyget på ansökan eller självantägnad återkalla intyget. Den som har del i saken ska ges tillfälle att bli hörd. Ändring i ett beslut om återkallelse av intyg får sökas med iakttagande av bestämmelserna om sökande av ändring i beslut av den berörda domstolen eller myndigheten.

Återkallelsen ska antecknas i det ursprungliga intyget, om det är möjligt. Om ändring har sökts i ärendet, ska fullföljdsdomstolen underrättas om återkallelsen.

13 §

Intyg över uppfyllda förutsättningar för rättshjälp

Ett intyg enligt artikel 74.2 i rådets förordning över att en part enligt finsk lag uppfyller förutsättningarna för rättshjälp utfärdas av en i lagen om statens rättshjälps- och intressebevakningsdistrikt (477/2016) avsedd rättshjälpsbyrå.

14 §

Centralmyndighet

Den centralmyndighet som avses i artikel 76 i rådets förordning är i Finland justitieministeriet.

Polisen och andra myndigheter ska på begäran lämna justitieministeriet handräckning för att utreda ett barns vistelseort och förhållanden samt i övrigt för skötseln av de uppgifter som enligt rådets förordning ankommer på centralmyndigheten.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

15 §

Ärenden som gäller placering av barn

Om det till justitieministeriet lämnas en i artikel 82.1 i rådets förordning avsedd begäran som gäller placering av ett barn i Finland, ska justitieministeriet överföra begäran till det välfärdsområde inom vars område man avser placera barnet, eller om placeringsorten inte har specificerats i begäran, till det välfärdsområde som enligt 17 § i barnskyddslagen (417/2007) beslutar om ordnandet av placeringen av barnet.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om välfärdsområden tillämpas på Åland på kommunerna i landskapet Åland.

16 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 15 § träder dock i kraft först den 1 januari 2023.

Lagens 15 § tillämpas redan från och med den 1 augusti 2022 så att begäran i stället för till välfärdsområdet överförs till ett i 6 § i socialvårdslagen (710/1982) avsett av kommunen utsett organ i den kommun inom vars område man avser placera barnet, eller, om placeringsorten inte har specificerats i begäran, i den kommun som enligt 17 § i barnskyddslagen beslutar om ordnandet av barnskyddet.

2.

Lag

om ändring av lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt (361/1983) 29 a §, 34 § 3 mom., 41 § 1 mom., 42 a §, 43 § 4 mom., 44 §, 45 § 1 mom. och 46 § 1 mom., sådana de lyder, 29 a § i lag 436/2009, 34 § 3 mom., 42 a § och 45 § 1 mom. i lag 1155/2004, 41 § 1 mom. i lag 190/2019 och 43 § 4 mom., 44 § och 46 § 1 mom. i lag 662/2015, samt
fogas till lagen nya 6 b, 35 a, 35 b och 46 a § som följer:

Betänkande LaUB 5/2022 rd

6 b §

Åtgärder för ordnande av vårdnaden om barn i vissa situationer

När välfärdsområdet fått veta att ett barn till följd av vårdnadshavarens död inte har någon vårdnadshavare, ska välfärdsområdet rådgöra med personer som står barnet nära och vid behov göra en ansökan till domstolen om förordnande av vårdnadshavare och intressebevakare till barnet.

När ett barn av annan orsak än den som nämns i 1 mom. stadigvarande vårdas av någon annan än barnets vårdnadshavare, ska välfärdsområdet vidta åtgärder för ordnandet av vårdnaden om barnet genom ett avtal eller ett domstolsbeslut, om detta ska anses motiverat med tanke på barnets bästa.

Bestämmelser om brådskande placering av barn finns i barnskyddslagen (417/2007).

29 a §

Bestämmelsernas subsidiaritet

Bestämmelserna i 19–21 och 23–29 § tillämpas endast om inte något annat följer av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, nedan 2003 års Bryssel IIa-förordning, eller rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, nedan 2019 års Bryssel IIa-förordning, eller av ett fördrag som är bindande för Finland. Bestämmelser om vilkendera förordningen ska tillämpas finns i artikel 100 i 2019 års Bryssel IIa-förordning.

34 §

Grunder för vägran att förordna att ett barn skall återlämnas

Om barnet omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet varit bosatt i någon annan av Europeiska unionens medlemsstater än Danmark, ska vid avslag med stöd av 1 mom. 2 punkten på ansökan om återlämnande dessutom tillämpas vad som föreskrivs i artikel 27.3 i 2019 års Bryssel IIa-förordning.

35 a §

Berättigade till hjälp av centralmyndigheten

Den som i Finland eller någon annan stat som tillträtt Europarådskonventionen har fått ett beslut som gäller vårdnad om barn eller umgängesrätt eller ett sådant beslut som avses i 26 § kan be justitieministeriet vidta åtgärder för att få beslutet erkänt eller verkställt i en annan konventionsstat.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

En person eller inrättning eller något annat organ vars rätt att ta vård om ett barn har kränkts genom att barnet olovligen bortförts eller olovligen kvarhållits, kan be justitieministeriet vidta åtgärder för att få ett förordnande om återlämnande av barnet med stöd av Haagkonventionen.

Den begäran som avses i 1 och 2 mom. kan också göras av en centralmyndighet i en stat som tillträtt Europarådskonventionen eller Haagkonventionen.

35 b §

Avslag av justitieministeriet

Justitieministeriet kan vägra ge sådan hjälp som avses i Europarådskonventionen och Haagkonventionen, om det är klart att det inte enligt de konventionerna finns förutsättningar för att ge hjälp.

Sökanden eller, om ansökan har gjorts genom en främmande stats centralmyndighet, centralmyndigheten ska genast underrättas om vägran och grunderna för vägran.

41 §

Rättshjälp och kostnaderna för återlämnande

I följande ärenden ska sökanden på begäran beviljas rättshjälp kostnadsfritt, även om rättshjälp inte annars skulle kunna beviljas:

- 1) återlämnande av barn,
 - 2) verkställighet av sådana förordnanden om återlämnande av barn som har meddelats i Finland,
 - 3) erkännande eller verkställighet av sådana beslut om vårdnad om barn eller umgängesrätt som har meddelats i en stat som har tillträtt Europarådskonventionen.
- — — — —

42 a §

Förhållandet mellan lagen och 2003 års Bryssel IIa-förordning samt 2019 års Bryssel IIa-förordning

Om 2003 års Bryssel IIa-förordning eller 2019 års Bryssel IIa-förordning tillämpas på ett ärende som gäller erkännande eller verkställighet av ett beslut som har meddelats i en främmande stat, ska bestämmelserna i 36–41 § inte tillämpas på ärendet.

Om barnet omedelbart före ett olovligt bortförande eller kvarhållande har varit bosatt i någon annan av Europeiska unionens medlemsstater än Danmark, ska utöver bestämmelserna i detta kapitel artiklarna 23–29 i 2019 års Bryssel IIa-förordning tillämpas på förfarandet i ett ärende som gäller återlämnande av barnet.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

43 §

Verkställbarheten av beslut som inte vunnit laga kraft

Vad som föreskrivs i 3 mom. ska inte tillämpas, om 2003 års Bryssel IIa-förordning eller 2019 års Bryssel IIa-förordning tillämpas på verkställigheten av ett beslut som har meddelats i en främmande stat.

44 §

Sändande av beslut för verkställighet

När domstolen med stöd av 30 § har bestämt att ett barn ska återlämnas, ska den sända beslutet till den behöriga utmätningsmannen och uppmana denne att skyndsamt se till att beslutet verkställs så som föreskrivs i 46 §.

När domstolen har fastställt att ett beslut som har meddelats i en främmande stat kan verkställas i Finland ska den på sökandens begäran sända beslutet och ansökan om verkställighet till den behöriga tingsrätten, om beslutet är verkställbart med stöd av 43 § 3 mom. Tingsrätten ska skyndsamt se till att beslutet verkställs så som föreskrivs i 45 §.

Bestämmelser om sändande för verkställighet av en dom som med stöd av 2003 års Bryssel IIa-förordning förklarats verkställbar utfärdas särskilt. (Ny)

45 §

Verkställighet av beslut som meddelats i en främmande stat

Ett beslut om vårdnad om barn och umgängesrätt som har meddelats i en främmande stat och som i Finland har fastställts vara verkställbart ska verkställas så som bestäms i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt. Verkställigheten får dock inte inledas efter att barnet har fyllt 16 år. Angående verkställigheten av ett beslut som har meddelats i en främmande stat och som är verkställbart enligt 2003 års Bryssel IIa-förordning eller 2019 års Bryssel IIa-förordning föreskrivs särskilt.

46 §

Verkställighet av förordnanden om att barn ska återlämnas

Ett sådant förordnande om återlämnande av ett barn som har meddelats med stöd av 30 § ska verkställas genom att barnet hämtas. Vid verkställigheten av förordnandet ska dessutom i övrigt iakttas lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt, om inte något annat följer av 2 eller 3 mom. eller av 46 a §.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

46 a §

Säkringsåtgärder vid verkställighet av förordnanden om att barn ska återlämnas

Om det behövs för att trygga verkställigheten av ett förordnande om att ett barn ska återlämnas och för att tillgodose barnets bästa, kan Helsingfors tingsrätt på ansökan av vårdnadshavaren eller utmätningsmannen bestämma om säkringsåtgärder enligt 17 § i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt eller om att välfärdsområdesmyndigheten tillfälligt ska placera barnet på en anstalt som ägs eller upprätthålls av staten eller välfärdsområdet eller i annan lämplig vård. Förordnandet kan meddelas utan att den som har del i saken hörs, om hörandet kan äventyra syftet med säkringsåtgärden.

I synnerligen brådskande fall som avses i 1 mom., där det inte finns möjlighet att begära Helsingfors tingsrätts förordnande i saken, kan utmätningsmannen på yrkande av vårdnadshavaren eller på tjänstens vägnar omedelbart ta hand om barnet. Välfärdsområdesmyndigheten ska då placera barnet i enlighet med 1 mom.

Utmätningsmannen ska omedelbart underrätta Helsingfors tingsrätt om en åtgärd som avses i 2 mom. Tingsrätten ska så snart som möjligt efter att underrättelsen inkommit förordna om en interimistisk säkringsåtgärd i enlighet med 1 och 4 mom. eller bestämma att åtgärden ska återkallas.

En interimistisk säkringsåtgärd om vilken Helsingfors tingsrätt har bestämt med stöd av 1 och 3 mom. är i kraft den tid som tingsrätten har bestämt, högst en vecka. Ändring i tingsrättens beslut får sökas genom besvär. På åtgärden tillämpas i övrigt vad som i 25 § i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt föreskrivs om interimistiska säkringsåtgärder.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 6 b, 35 a, 35 b och 46 a § träder dock i kraft först den 1 januari 2023.

3.

Lag

om ändring av 33 § i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1996) 33 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1156/2004, som följer:

Betänkande LaUB 5/2022 rd

33 §

Verkställighet av beslut som har meddelats i en främmande stat samt av förordnanden om återlämnande av barn

Om ett beslut som meddelats i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt ska verkställas i Finland enligt rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, sker verkställigheten i enlighet med denna lag. Om ett beslut som meddelats i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt eller återlämnande av barn ska verkställas i Finland enligt rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, sker verkställigheten i enlighet med den förordningen, denna lag och lagen om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (/). Bestämmelser om vilkendera förordningen som ska tillämpas finns i artikel 100 i den sistnämnda förordningen. På verkställigheten av beslut som avses i de nämnda förordningarna tillämpas inte 1 och 2 mom. i denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 119 § i äktenskapslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i äktenskapslagen (234/1929) 119 § 5 mom., sådant det lyder i lag 1154/2004, som följer:

119 §

Bestämmelserna i 1–3 mom. ska tillämpas endast om inte något annat följer av rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskaps-

Betänkande LaUB 5/2022 rd

mål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, eller av ett fördrag som är bindande för Finland.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om erkännande och verkställighet av nordiska domar angående privaträttsligt anspråk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om erkännande och verkställighet av nordiska domar angående privaträttsligt anspråk (588/1977) 8 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1175/2004, som följer:

8 §

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas, om rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 eller rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, tillämpas på ett ärende som gäller verkställigheten av ett beslut. Bestämmelser om vilkendera förordningen som ska tillämpas finns i artikel 100 i den sistnämnda förordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av 17 § i barnskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i barnskyddslagen (417/2007) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 437/2009, som följer:

17 §

Ordnande av barnskydd i vissa specialsituationer

Om ett ärende som gäller placering av ett barn i familje- eller anstaltsvård ska avgöras i Finland enligt rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, eller enligt ett fördrag som är bindande för Finland, men det enligt 16 § inte finns något välfärdsområde som är skyldigt att ordna denna vård, ska myndigheterna i det välfärdsområde inom vars område barnets senaste bonings- eller vistelsekommun fanns besluta hur vården ska ordnas. Har barnet inte haft någon bonings- eller vistelsekommun i Finland, ska beslutet fattas av myndigheterna i det välfärdsområde inom vars område barnets föräldrar eller någondera av dem är bosatt eller vistas eller, om ingendera av föräldrarna är bosatt eller vistas i Finland, av myndigheterna i det välfärdsområde inom vars område föräldrarna eller någondera av dem senast var bosatt eller vistades. Har ingendera av föräldrarna haft bonings- eller vistelsekommun i Finland, ska beslutet fattas av myndigheterna i Helsingfors stad. Beslutar man att ordna familje- eller anstaltsvård för barnet i Finland, ska vården ordnas och kostnaderna betalas av det välfärdsområde vars myndigheter fattade beslutet enligt bestämmelserna ovan.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om temporär ändring av 17 § i barnskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i barnskyddslagen (417/2007) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 437/2009,
som följer:

17 §

Ordnande av barnskydd i vissa specialsituationer

Om ett ärende som gäller placering av ett barn i familje- eller anstaltsvård ska avgöras i Finland enligt rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, eller enligt ett fördrag som är bindande för Finland, men det enligt 16 § inte finns någon kommun som är skyldig att ordna denna vård, ska myndigheterna i barnets senaste bonings- eller vistelsekommun besluta hur vården ska ordnas. Har barnet inte haft någon bonings- eller vistelsekommun i Finland, ska beslutet fattas av myndigheterna i den kommun där barnets föräldrar eller någondera av dem är bosatt eller vistas eller, om ingendera av föräldrarna är bosatt eller vistas i Finland, av myndigheterna i den kommun där föräldrarna eller någondera av dem senast var bosatt eller vistades. Har ingendera av föräldrarna haft bonings- eller vistelsekommun i Finland, ska beslutet fattas av myndigheterna i Helsingfors stad. Beslutar man att ordna familje- eller anstaltsvård för barnet i Finland, ska vården ordnas och kostnaderna betalas av den kommun vars myndigheter fattade beslutet enligt bestämmelserna ovan.

Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till och med den 31 december 2022.

Betänkande LaUB 5/2022 rd

Helsingfors 21.4.2022

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Leena Meri saf
vice ordförande Sandra Bergqvist sv
medlem Eeva-Johanna Eloranta sd
medlem Hanna Huttunen cent
medlem Saara Hyrkkö gröna
medlem Pihla Keto-Huovinen saml
medlem Marko Kilpi saml
medlem Antero Laukkanen kd
medlem Matias Mäkynen sd
medlem Mari Rantanen saf
medlem Suldaan Said Ahmed vänst
medlem Ruut Sjöblom saml
medlem Mirka Soinikoski gröna
medlem Sebastian Tynkkynen saf.

Sekreterare var

utskottsråd Mikko Monto.